

اعلامیه مطبوعاتی

ای مسلمانان! دشمنان یکیست و قوت شما در آگاهی و اخلاصتان نهفته است!

(ترجمه)

آنچه هنگام بررسی قضایای داغ در سرزمین‌های اسلامی، توجه پژوهشگران و تحلیل‌گران را جلب می‌کند، این است که دشمن مسلمانان در همه این قضایا یکی است و آن امریکا است و در برخی از آن‌ها، دست‌پرورده‌اش، رژیم مسخ‌شده یهود نیز با آن شریک است.

از نخستین این قضایا، عراق است که امریکا در اوایل دههٔ نود میلادی علیه آن جنگ به راه انداخت و سپس در سال ۲۰۰۳م آن را اشغال کرد و این سرزمین تا امروز از سلطهٔ امریکا رنج می‌برد. پس از آن افغانستان است که امریکا در سال ۲۰۰۱م آن را اشغال کرد. سپس سوریه که امریکا همهٔ ابزارهای خود را برای ناکام‌ساختن انقلاب مبارک آن علیه مزدورش، بشار اسد، به کار گرفت.

پس از آن، یمن قرار دارد؛ جایی که امریکا برای تسلط بر آن با بریتانیا رقابت می‌کند و از طریق مزدورش، رژیم آل سعود، از حوثی‌ها پشتیبانی می‌نماید. سپس سودان که امریکا در آن جنگ داخلی سختی را میان دو مزدور خود، فرمانده ارتش و فرمانده نیروهای حمایت سریع، شعله‌ور ساخت تا مانع تسلط بریتانیا بر سودان شود.

پس از آن، ایران است که امریکا و دست‌پرورده‌اش، رژیم یهود، در ماه جون سال ۲۰۲۵م و سپس در پایان ماه فبروری سال ۲۰۲۶م. بر آن تجاوز کردند. پیش از همهٔ این‌ها، فلسطین و لبنان قرار دارند؛ زیرا آنچه رژیم مسخ‌شده یهود انجام داده و همچنان انجام می‌دهد، چیزی جز با پشتیبانی نظامی، سیاسی و رسانه‌ای امریکا و با بازگذاشتن دست آن برای کشتار، ویران‌سازی و بلعیدن پیهم سرزمین‌های مسلمانان نیست.

با وجود همهٔ این واقعیت‌ها، حکام مسلمانان به‌سوی مذاکره با امریکا، یا مذاکره زیر چتر آن شتاب می‌کنند؛ برای تأمین منافع امریکا و رژیم یهود میانجی‌گری می‌کنند، پول می‌پردازند و سرزمین‌ها، آب‌ها و فضای مسلمانان را در اختیار آنان قرار می‌دهند. پس این همه مذاکره، گفت‌وگو و میانجی‌گری برای چیست؟ آیا برای آن است که امریکا و دست‌پرورده‌اش، رژیم مسخ‌شده یهود، بیش از پیش بر سرزمین‌های اسلامی مسلط شوند؟ یا برای آن‌که پوششی بر جنایت‌های آنان فراهم گردد؟

ای مسلمانان! وضعیتی که امروز به آن گرفتار شده‌اید، هرگز پدید نمی‌آید اگر شما یک دولت واحد و یک خلیفهٔ واحد می‌داشتید. شما تنها پس از آن به این وضعیت سقوط کردید که با فروپاشی دولت خلافت، سلطهٔ اسلام از میان رفت، سرزمین‌های‌تان به دولتک‌های ناتوان و پراکنده تقسیم شد و حکام رویبضه بر گردن‌های شما مسلط گردیدند.

این حکام، همانند دشمنان‌تان، نه پیمانی را دربارهٔ شما رعایت می‌کنند و نه حرمتی را پاس می‌دارند. نه خون شما را حفظ می‌کنند، نه سرزمین‌تان را و نه دارایی‌های‌تان را. همهٔ هم و غم آنان حفظ کرسی‌های لوزان‌شان است، هرچند برای بقای آن، جان‌ها، خون‌ها، سرزمین‌ها و اموال شما را قربانی کنند.

پس ای مسلمانان! این وضعیت ذلت و خواری تا چه زمانی ادامه خواهد یافت؟!

ای مسلمانان! تنها شما صاحب مبدأ برحق هستید؛ مبدئی که نظام درست برای درمان این واقعیت تلخ و نیز حل عادلانه و منصفانهٔ مشکلات همهٔ جهان از آن سرچشمه می‌گیرد. پس آگاهی و بیداری و سپس اخلاص خالص برای الله سبحانه و تعالی را پیشه سازید؛ زیرا بدون این دو هیچ نیرویی برای شما وجود نخواهد داشت. ناتوانی حقیقی، ناتوانی در اندیشه و رأی است، نه ناتوانی در توان و قدرت.

چنان‌که شاعر گفته است: "ناتوانی اندیشه، فرصت‌های خویش را تباه می‌کند و هنگامی که کار از کار گذشت، تقدیر را سرزنش می‌کند".

پس کار خویش را با عزم و اراده استوار سازید، حکام رویبضه‌ای را که شما را به پرتگاه هلاکت کشانده‌اند، کنار بزنید و برای یکپارچه‌ساختن سرزمین‌های اسلامی زیر پرچم یک خلیفه‌ی راشد، با حزب‌التحریر به کار و تلاش بپردازید؛ خلیفه‌ای که در پشت سر او جنگید و به وسیله‌ی او از خود حفاظت کنید تا سرزمین‌های‌تان حفظ شود، جان‌های‌تان مصون بماند، خون‌های‌تان ریخته نشود و اموال‌تان محفوظ گردد.

نصرت و پیروزی جز از جانب الله سبحانه و تعالی نیست و الله سبحانه و تعالی یاور کسانی است که دین او را یاری می‌کنند.

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾؟! [آل عمران: 160]

ترجمه: اگر الله شما را یاری کند؛ هیچ کس بر شما چیره نخواهد شد و اگر خوارتان گرداند؛ کیست که پس از او شما را یاری دهد؟ و مؤمنان باید تنها بر الله توکل کنند و بس.
دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب‌التحریر

شماره صدور: 1448 هـ / 010

24 محرم سال 1448 هـ.ق.

9 جولای سال 2026 م.

مترجم: محمد مزمل